

Vaš сосед nima nobenega časopisa. Kaj boste storili?

večja tvornica za smodnik in dinamit, v kateri je bilo zaposlenih 1200 delavcev in je imela od vlade naročil za 545.000 dolarjev. Iz nepojasnjenega vzroka (najbrž so bile eksplozije podtaknjene) je tovarna v drugi polovici minulega tedna zletela v zrak radi štirih velikih in strahovitih eksplozij. Ubitih je bilo okrog 50 ljudi, 200 pa hušo ranjenih. Odkopavanje mrtvih in reševanje ranjencev je bilo zelo oteženo radi nevarnosti ponovnih eksplozij.

Katolicizem na Japonskem ima svojo zanimivo zgodovino. Njegov ustanovitelj je sveti Frančišek Ksaver, ki je prišel na Japonsko leta 1549. Ko je leta 1582. umrl, je bilo na Japonskem 250 cerkva in 200.000 katoličanov. Krvavo preganjanje je katolicizem na Japonskem skoro popolnoma iztrebilo. Leta 1865., ko je zopet prišel prvi katoliški misijonar na ozemlje Japonske, je tam še vendar bilo okoli 20.000 katoličanov, ki so brez vsakega duhovnika ohranili svojo krščansko vero; od roda do roda so sporočali in izročali glavne krščanske resnice in delili otrokom zakrament svetega krsta. Sedaj se katoliška vera na Japonskem krepko razširja in lepo razvija kljub sovražni agitaciji, ki jo vrše proti nji protestanti in poganski budisti. Poteškoče so prihajale tudi iz vzdrževanja starih japonskih običajev, ki se nanašajo na češčenje mrtvih, katero je imelo pogansko-verski značaj, radi česar jih katoliška Cerkev ni mogla odobriti. Največ težav so imeli učitelji in uradniki katoliške vere, ker so jih poganski protivniki razkričevali kot nasprotnike narodnih japonskih običajev. Zadnji čas pa so vse te poteškoče prenehale in katolicizem se more po Japonskem svobodno širiti. Glavna sredstva, ki se jih pri tem poslužuje, so: tisk in šolstvo. S katoliškim tiskom

Vse za šolo

knjige in potrebščine v

Tiskarni sv. Cirila

v Mariboru:

Koroška cesta 5,
Aleksandrova cesta 6,
Kralja Petra trg 6.

v Ptuj:

Slovenski trg 7.

Boste zadovoljni!

in z vzgojo mladine prodira katolicizem v japonsko javnost kot činitelj, ki ima mnogo večjo veljavo, kot bi mu pripadala po številčnem merilu.

Malta — najmočnejše angleško oporišče v Sredozemskem morju

Lega in površina otoka

Otok Malta leži na jugu Sicilije, od katere je oddaljena borih 90 km. To je močna sredozemska pomorska trdnjava, katere se poslužuje britanska mornarica za svoje oporišče. Oddaljena od afriške obale 325 km, leži s svojo najvišjo točko samo 260 m nad morjem in pripada skupini otokov, med katere štejejo poleg Malte še otoke Gozzo, Comino, Cominetto,

Salomone in Filfolo poleg še nekaj drobcev, ki štrlijo iz morja. Celokupno otočje ima jedva 320 kvadratnih kilometrov površine. Malta sama meri 246 kvadr. kilometrov. Dolga je 25 kilometrov, široka pa 17 km.

Otočje stoji na podmorskem grebenu, ki veže afriško nabrežje s Sicilijo. Svet je pust, zato so že malteški vitezi pred stoletji izdali zakon, da mora vsaka ladja, ki pristane ob malteški obali, pripeljati s seboj nekaj kubič-

nih metrov zemlje, ki bo ostala tam. Podnebje je sredozemsko, prav tako rastlinstvo.

Važno vojaško in letalsko oporišče

Zemljepisni položaj je napravil Malto za izredno važno vojaško postojanko, tako pomorsko kakor letalsko. Ker leži Malta ob največji ožini, ki deli vzhodno Sredozemlje od zapadnega, je bila že od nekdaj važno zaklonsko za ladje. Nekateri grede tako daleč, da izvajajo njeno ime od judovske besede »malet«, kar pomeni zaklonsko, drugi zopet menijo, da prihaja to ime od grške besede »melita«, čebela. Malta je namreč slovela zaradi velikih množin medu.

Iz zgodovine otoka

Malteško pristanišče je bilo naseljeno že v predzgodovinski dobi. Upoštevali so ga že stari Fenicani. Potem so zavladali na Malti Grki in Kartażani. Rimljani so osvojili Malto l. 218.

V drugi polovici petega stoletja so pridrli na Malto Vandali, za njimi vzhodni Gotje. Bizantinski vojskovodja Belizar je osvojil Malto leta 534. V desetem stoletju so zavladali Malti Arabci, leta 1090. so jo osvojili Normani, leta 1530. je prišla v oblast malteških vitezov: Ko je Napoleon Bonaparte pripravil svojo ekspedicijo v Egipt, je osvojil Malto leta 1798., toda samo za dve leti, kajti leta 1800. so se Malte polastili Angleži. Dokončno jim je pripadla leta 1814. in odtlej je oporišče britske mornarice v Sredozemlju.

Prebivalstvo in mesta

Burna zgodovina Malte je ohranila svoje sledove v napisih, spomenikih, kulturah, utrdbah, običajih in nošah na otoku. Zaradi tega nazivajo Malto še danes »cvet Sredozemskega morja«. Malta je urejen otok. Ima marljivo prebivalstvo, ki šteje okoli 300.000 duš ali 775 ljudi na kvadratni kilometer. To je ljudska mešanica s primesmi arabskega in judovskega življa. V upravi prevladuje angleščina, domačini govore malteško narečje, pa tudi italijanski. Med italijanskim prebivalstvom je v zadnjih letih ponovno vzplamtelo gibanje za priključitev k Italiji.

Glavno mesto na Malti je La Valette, drugi večji kraji so: Floriana, Senglea, Vittoria, Cospicua, Sliema. Stara prestolnica je bila Citta-vecchia. Danes živi tam komaj 500 ljudi. Tu je bil svojčas sedež rimskega konzula. Pravijo, da je na tem otoku sv. Pavel osnoval škofovski sedež. V njeni bližini ti pokažejo katakombe (podzemeljske grobnice) in grob sv. Agate. Na Colline di Bigemma so grobovi iz fenicianske dobe.

Današnja prestolnico La Valette je zgradil Francoz Jean de la Valette leta 1556. Mesto

»Upam, da bova še govorila med štirimi očmi. Maršikaj bi si imela povedati.«

V tem trenutku so se jima približali covboji. Ko so izginili za njima, je Roger vprašal:

»Ali mi morda vendar prodate svojega konja? Samo zato vprašam, ker ste rekli, da hočete z menoj na samem govoriti.«

»Ne prodam! O drugih rečeh hočem z vami govoriti. Predvsem bi rad vedel, kje zdaj stanuje vaš Nard?«

Roger se je hinavsko nasmehnil.

»Zal, ne morem vam povedati. Narda in ostale sem zaradi streljanja odslovil. Vsi so že odšli. Vedeti morate, gospod Folkman, da jaz pazim na red v svoji hiši. Take stvari se pri meni ne smejo dogajati. Vaša sreča, da je napadu prisostvoval nekdo, komur se je zelo dopadel vaš obraz. Srce mi ne dovoli, da bi vas prijavil sodniku.«

»Vaša velikodušnost me je naravnost porazila!« se je zasmejal Erik.

Čez čas se je zresnil in nadaljeval:

»Gospod Asplet, sodnik mene dobro pozna in ve, da če je prišlo do streljanja, ga je drug začel. In potem bi se sodnik zanimal za podrobnosti.«

»To bi bilo tudi pravilno!« je prikimal Roger. S tako izvalno nesramnostjo je igral svojo vlogo, da bi že vsak drug izgubil potrpežljivost. Erika pa je dozdevno ta razgovor bolj zabaval ko jezil.

»Da, to bi bilo dobro,« je licemersko nadaljeval Asplet. »Saj je dogodku prisostvovala samo ena neoporečna priča — jaz. In kar se mene tiče, vam odkrito povem, da sem videl, da ste vi prvi ustrelili. A Nardova sreča je bila, da ste slabo merili.«

»Res?« je mirno odgovoril Erik. »Kaka sreča za ameriško sodstvo, da ima take priče, kakor ste vi!«

»Gotovo! ... Toda jaz se moram tu posloviti. Nekega prijatelja hočem obiskati.«

»Ali se imenuje Nard?« je smehljaje pripomnil Erik. Ustavil je konja in prodorno pogledal v Rogerjeve oči.

Ta je za hip povetil glavo. Potem pa je dokaj mirno odvrnil:

»Nard? Kaka misel! Morda vas zanimajo moje družinske razmere?«

»O, ne! Niti vohunil ne bom za vami. Motite se, če mislite, da se bom ujel v past, ki mi jo pripravljate.«

S tem je obrnil konja in naglo odjezdil. Čez čas se je ozrl nazaj. Roger je še vedno stal na tistem mestu in zrl za njim.

»Ne vidimje, Asplet!« je zaklical. »Ker — midva se bova še srečala.«

Vspodbodel je konja in kmalu izginil v daljavi.

(Dalje sledi)

bele so se vsule iz razbitega panja in napadle uzmoviče. Opikele so vlomilce tako zelo, da so v strahu začeli vpiti na pomoč. Prihitieli so sosedje, toda niso mogli pomagati nesrečnežem, ki so od prehudih pikov umrli že na poti v bolnico. Policijska preiskava je ugotovila, da so čebele usmrtille tri zelo nevarne zločince, ki so jih že dolgo časa iskali. V Atenah so izvršili celo vrsto tatvin in zločinov.

Najstarejše drevo v Evropi je ogromen kostanj na podnožju Etne na italijanskem otoku Sicilija. Star je nad dva tisoč let, deblo ima v obsegu 60 m. Pod njegovo krono je prostora za več sto ljudi. Strela je drevo pogostokrat oklestila, vendar so veje še danes sveže.